

Kedves Feri!

1993. dec. 28.

A Magyarországról jövő levelek mostanában elég nagy késéssel érkeznek, de a te soraid még éppen karácsony előestéjén itt voltak. Nagyon köszönöm jókívánságaidat. Adjon az Isten Neked és nektek is erőt, örömet, hűséget a helytállásra az új esztendő bizonytalanságai között is. Örömmel hallottam a családi híreket – az első unoka érkezése nagy dolog. Bele tudsz szokni a nagyapa szerepébe?

Hála Istennek, az egészségi állapotom szípen kitartott ebben a félévben is és így különösebb nehézség nélkül el tudtam látni egyetemi és házi feladataimat. Nyári terveket még nem csináltam, de éppen tegnap kaptam levelet egyik

régi tanítványomtól, aki az osztályunk 50 éves találkozója t készíti elő (valamikor május vége felé): meghívott, mint egyetemi elérhető tanárokat. Az 1944-es évfolyam, gondolható, egész különös érzésekkel emlékezik az érettségire. Még nem döntöttem, de kedvem volna elfogadni a meghívást és résztvenni a találkozon – ha egészségileg nincs nagyobb változás. Ami osztályunknak (1933-ban érettségiztünk) idén szeptemberben volt a 60 éves találkozója. Sok osztálytársammal még nyáron sikerült találkoznom, de szeptemberben persze már nem tudtam elmenni. Kaptam részletes beszámolót és abból tudom, nagyon jól megvolt rendezve.

Sok szeretettel

Orizmaria Placid